

ע"פ 55988/03/16 - ניסים זגורי נגד עיריית תל-אביב-יפו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 55988-03-16 זגורי נ' עיריית תל-אביב-יפו
תיק חיצוני: .

בפני כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב

המערער	ניסים זגורי
נגד	
המשיבה	עיריית תל-אביב-יפו

פסק דין

בפני ערעור על החלטתו של בית משפט קמא בתל אביב (כב' השופט א' ברקאי) מיום 18.2.16, לפיה נדחתה בקשתו של המערער שהוגשה ביום 10.12.15 להישפט באיחור והוטלו עליו הוצאות משפט בסך 800 ₪. בית משפט קמא ציין בהחלטתו כי המערער טען בתצהירו כי רק מספר שבועות לפני תאריך 29.12.15 קיבל לראשונה דרישת תשלום בגין דוחות החנייה, אולם הסתיר את העובדה שנערך עיקול ברישום של הריהוט בביתו כבר ביום 29.4.11. בית משפט קמא קבע כי משהתעכב המערער שנים רבות גם מהמועד בו עוקלו המטלטלין בביתו, אין להיעתר לבקשתו ואף יש לראות בחומרה את התנהלותו כמפורט לעיל.

להלן טיעוני המערער:

1. דוחות החנייה נשוא הדין נערכו בשנים 2009 עד 2013 ומדובר ב-9 הודעות תשלום קנס. בשנת 2011 שלח המערער מכתב למשיבה ובו פירט כי הינו נכה וסבר כי בכך הסתיימה הפרשה. לדברי המערער, הוא שלח למשיבה מכתבים נוספים בתאריכים 17.8.10 (נספח 4) בנוגע להיותו נכה ולמצב בריאותו וביום 13.12.13 תגובה לדו"ח על הטלת עיקול המטלטלין וביקש לבטל את הדו"חות נשוא הדין. כמו כן נשלח מכתב ע"י עורך דין קהת ביום 16.8.15 וגם בו התבקשה המשיבה לבטל הדוחות. לטענת המערער הוא סבר כי בכך הסתיימה הפרשה.

2. למרות דברי המשיבה, לטענת המערער לא נרשם כל עיקול על מטלטלין בביתו.

3. המערער הינו נכה בעל תו חנייה לנכה, חי מקיצבת זקנה ומצבו הרפואי והכלכלי בכי רע.

דין והכרעה

למרות האמור בתצהירו של המערער מיום 29.12.15, לפיו רק "לפני מספר שבועות קיבלתי לידי לראשונה דרישת תשלום בגין דוחות חנייה שנרשמו לי ...". הרי שדרישות התשלום הללו נשלחו למענו הרשום של המערער במשרד הרישוי באמצעות דואר רשום לפי התקנות, שנים רבות לפני כן.

המערער בלשון המעטה לא הקפיד על אמירת האמת בתצהירו.

המערער ידע על הדוחות הללו כבר בשנת 2011 אנחנו למדים על כך גם ממכתביו למשיבה שצורפו לבקשתו משנים 2010 ו- 2013 וגם ממסמכי המשיבה שצורפו לתגובותיה והמצויים בתיק בית משפט קמא. בשנת 2011 השאיר חברו של המערער מכתב בשמו במשרדי המשיבה. באפריל וביוני 2011 נרשמו עיקולים על מטלטליו של המערער בביתו. בחודש דצמבר 2011 הגיעו גובי המס לביתו לביצוע העיקול והמערער התנגד לכך. בינואר 2013 נרשם עיקול נוסף על מטלטליו של המערער ובהמשך אף נשלח אליו פירוט התיקים (נספח ז' לתגובת המשיבה מיום 27.1.16). ביום 27.5.13 הודבקה אזהרה על רכבו בנוגע לעיקול הרכב. ביום 21.1.14 הגיע המערער למשרדי המשיבה ושטח את טענותיו בפני נציגת המשיבה. למרות ידיעתו על הדו"חות נשוא הדיון ופעולות הגבייה שננקטו נגדו, מעולם לא טרח המערער להגיש בקשה להישפט בגין הדוחות הללו לבית משפט קמא.

יוער כי המשיבה אף הציעה בתגובותיה לשקול הקלה בתשלום החוב אם יצורפו מסמכים מתאימים. היום בדיון נקטה ב"כ המשיבה בצעד חריג והודיעה לבית המשפט כי בהתחשב במצבו הקשה של המערער, היא מוכנה להסתפק בתשלום סכום הקרן של קנסות המקוריים שהינו בסך 2,167 ₪. אולם המערער לא הסכים להצעה.

המערער לא פירט בבקשתו ובערעורו נסיבות כלשהן המצדיקות את האיחור הניכר בפנייתו לבית המשפט ואף לא סתר את חזקת המסירה בראיות מטעמו, אלא טען בעלמא כי על הדו"חות נודע לו רק לאחרונה. עובדה שכאמור נסתרה ע"י המסמכים שצורפו על ידו וע"י ב"כ המשיבה והמצויים בתיק בית משפט קמא.

לאור כל האמור לעיל, לא מצאתי כל נפלה טעות כלשהי בהחלטתו של בית משפט קמא ואני דוחה את הערעור.

ניתן היום, י' אייר תשע"ו, 18 מאי 2016, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח העתק מפסק הדין למערער בדואר.